



ZENTAI ARTÚR

1927. MÁRCIUS 21. BUDAPEST – 1988. JANUÁR 16.

ANYJA NEVE: OLSOVSZKI MARGIT
APJA NEVE: ZENTAI ARTÚR

KATONAI SZOLGÁLAT, BEOSZTÁSAI

I. határőrszázlólaj (Szerencs), határőr	1948. november 3.–1950. április 16.
Belügyminisztérium (BM) Belső Karhatalom Hadosztály debreceni karhatalmi ezred, politikai osztályvezető	1955. április 5.–1956. február 27.
BM Belső Karhatalom Hadosztály Politikai Osztály, osztályvezető-helyettes	1956. február 28.–1956. november 9.
I. karhatalmi ezred, agitációs-propaganda előadó, politikai osztályvezető-helyettes	1956. november 10.–1957. március 16.
Honvédelmi Minisztérium (HM) Politikai Főcsoportfőnökség, propagandainstruktor	1957. március 17.–1957. december 11.
HM Politikai Főcsoportfőnökség Agitációs és Propaganda Osztály, osztályvezető-helyettes	1957. december 12.–1959. november 30.
HM Politikai Főcsoportfőnökség Agitációs és Propaganda Osztály, osztályvezető	1959. december 1.–1961. szeptember 24.
HM Politikai Főcsoportfőnökség, Oktatási és Propaganda Osztály, osztályvezető	1961. szeptember 25.–1964. október 14.
Országos Légvédelmi Parancsnokság Politikai Osztály, osztályvezető-helyettes	1964. október 15.–1966. október 31.
Magyar Néphadsereg (MN) Központi Klubja Marxizmus-Leninizmus Esti Egyetem, vezető	1966. november 1.–1971. december 31.
MN Politikai Nevelőmunka Anyagi- és Módszertani Központ Oktatási Osztály, osztályvezető	1972. január 1.–1973. július 31.
Kossuth Lajos Katonai Főiskola Marxizmus-Leninizmus Tanszék, tanszékvezető	1973. augusztus 1.–1983. július 31.

RENDFOKOZATAI

alhadnagy	1950. augusztus 6.
hadnagy	1951. június 3.
főhadnagy	1953. július 15.
százados	1955. március 4.
őrnagy	1957. december 14.
alezredes	1962. április 4.
ezredes	1979. szeptember 29.

PÁLYÁJA

Apja, Zentai Artúr gépmunkás volt, anyját Olsovszki Margitnak hívták. 1946-ban kereskedelmi érettségit tett. 1948-ban felvették a Magyar Dolgozók Pártjába, katonai szolgálatát az év november 3-án kezdte meg Szerencsen, az I. határőrszázalójánál volt határőr. Ezután Budapestre küldték különleges tanfolyamra. 1950. augusztus 6-án alhadnagyi rendfokozattal hivatásos állományba vették. 1950 ősztől 1955. április 4-ig Moszkvában tanult a Lenin Katonai Politikai Akadémián, ez idő alatt 1951-ben hadnagyi, 1953-ban főhadnagyi, 1955. márciusban századosi rendfokozatot kapott. Fegyverneme, katonai szakképzettsége politikai tiszt volt.

Hazatérése után Debrecenben lett politikai osztályvezető a belső karhatalmi ezrednél. 1956. február végétől Budapesten a Belső Karhatalom Hadosztályánál politikai osztályvezető-helyettesként szolgált. 1956. november 10-től 1957. március 16-ig a forradalom utáni megtorlásban jelentős szerepet játszó 1. karhatalmi ezred állományában volt agitációs-propaganda előadó, majd politikai osztályvezető-helyettes.

Életrajzában így írt az 1956-os eseményekről: „Az ellenforradalom időszakában a hadosztálynál (ÁVH Belső Karhatalmi Hadosztály) teljesítettem szolgálatot. Több fegyveres harcban vettem részt, mint különítményparancsnok, illetve politikai helyettes, így pl. az összekötő vasúti híd védelmében, a főtí löszerraktár védelmében. 1956. október 31-én, amikor az áruló Nagy Imre-kormány törvényen kívül helyezte az ÁVH csapatait, egy kis csoporttal az Üllő-Vecsés térségében tartózkodó szovjet tüzérséghez mentem át, és ott tevékenykedtem november 10-ig. November 10-én a Budapesti Rendőrfőkapitányságon – a szovjet elvtársak javaslatára – szolgálattételre jelentkeztem, ahonnan a XVIII. kerületbe nyomozó tisztként vezényeltek, majd karhatalmi ezredek alakulásával, a budapesti rendőrfőkapitány, Sós ezredes átírányított az I. Forradalmi Tiszti Ezredhez, ahol 1956. november 16-án Csémi Károly alezredes elvtársnál, az ezred parancsnokánál szolgálattételre jelentkeztem, és mint politikai osztályvezető-helyettes (Stráhl alezredes elvtárs helyettese) 1957. március 15-ig karhatalmi szolgálatot teljesítettem. Ez alatt az időszak alatt az ellenforradalmi bandák szétverésében, mint különítményparancsnok, több alkalommal részt vettem, így pl. a Nyugati pályaudvar környékén.”

1957. márciustól a Honvédelmi Minisztérium Politikai Főcsoportfőnökségén szolgált különböző beosztásokban: 1957. decemberig propagandainstruktor, majd az Agitációs és Propaganda Osztály helyettes vezetője, 1959. decembertől vezetője, illetve 1961. szeptembertől az Oktatási és Propaganda Osztály vezetője volt, közben 1957. decemberben őrnaggyá, 1962. áprilisban alezredessé lépett elő.

1964. októberben az Országos Légvédelmi Parancsnokság Politikai Osztályára helyezték osztályvezető-helyettesnek. 1966 őszen beosztásából munka- és magatartásbeli hibái miatt leváltották, és a Magyar Néphadsereg Központi Klubjában működő Marxizmus-Leninizmus Esti egyetem vezetőjévé tették meg. 1964-1968 között az Eötvös Loránd Tudományegyetemen elvégezte a nemzetközi és magyar munkásmozgalmok története szakot, s 1968-ban bölcsészdoktori oklevelet szerzett.

1972. januártól Budapesten, a Magyar Néphadsereg Politikai Nevelőmunka Anyagi és Módszertani Központ oktatási osztályvezetője volt, majd 1973. augusztustól 1983. augusztusi nyugdíjazásáig Szentendrén a Kossuth Lajos Katonai Főiskola Marxizmus-Leninizmus Tanszékét vezette. 1976-ban elnyerte a hadtudományok kandidátusa tudományos fokozatot, 1979. szeptemberben ezredessé léptették elő. Elhunytakor a Magyar Néphadsereg saját halottjának nyilvánította.

KITÜNTETÉSEI

48-as Díszérem (1948)
Munkás-Paraszt Hatalomért Emlékérem (1957)
Haza Szolgálatáért Érdemérem ezüst fokozata (1957)
Szolgálati Érdemérem (1958)
Szolgálati Érdemérem 10 év után (1960)
Szolgálati Érdemérem 15 év után (1965)
Felszabadulási Jubileumi Emlékérem (1970)
Szolgálati Érdemérem 20 év után (1970)
Haza Szolgálatáért Érdemérem arany fokozata (1975)
Szolgálati Érdemérem 25 év után (1975)
Szolgálati Érdemérem 30 év után (1980)
Kiváló Munkáért (1980)
Vörös Csillag Érdemrend (1983)

FORRÁSOK

Hadtörténeti Intézet és Múzeum, Központi Irattár 74305

